

Palestinsk vardag under Israels ockupation.

Upproret, som bröt ut i september 2000, har klargjort att palestinierna vägrar att längre leva under israelisk ockupation. Och det blir allt tydligare att protesterna mot och sammandrabbningarna med ockupationsarmén har ett utbrett folkligt stöd. Det kunde inte heller vara annorlunda, palestinierna vill som andra folk ha demokratisk frihet - de vill åtnjuta mänskliga rättigheter.

Sen intifadans början har israeliska trupper omringat palestinska bosättningsområden. Utegångsförbud gäller varje kväll och ofta sätts folk i husarrest.

Sjukvård ingen rätt

I Hebron har 45 000 palestinier under 70 dagar varit förbjudna att lämna sina hem. Undantag ges endast för korta tillfällen att inhandla mat. Men utgångsförbudet gäller inte de 400 judiska kolonisterna. De är fria att komma och gå som de vill. Och den israeliska militären vänder ryggen till, när de utför terroraktioner mot palestinierna. Nyligen kapades telefonförbindelsen för Hebrons innerstad och bulldozer körde över en av de större grönsaksmarknaderna. Tusentals gjordes arbetslösa.

Utegångsförbudet förhindrar inte bara normal skolgång och arbete utan även att komma till sjukhus. Ingen undgår förbudet, men ilskan stiger till oförsonlig vrede när ockupationstrupperna stoppar sjuktransporter och kvinnor som måste till sjukhus för att föda.

Ayedeh Aweddat är en av mödrarna som terroriserats. Hon skulle föras till sjukhuset efter att värkarna börjat vid midnatt. Ambulansen stoppades vid en postering, chauffören slogs i huvudet med gevärskolv och förbjöds att köra vidare. Ayedeh fick gå en kilometer, innan hon möttes av en annan ambulans.

Det gick lyckligt för Ayedeh och hennes nyfödde, vilket det inte gjorde för Sameyeh Abdul Rahman. Hennes bil besköts utan något synligt skäl av israeliska soldater, när den stannat vid en postering i Jenin. Sameyed fick en spontanabort.

Ekonomiskt krig

Israel har sen intifadans början försökt undergräva palestiniernas ekonomi och i vissa områden rent av att förrinta den. På Västbanken har myndigheterna kapat tusentals fruktträd. Israels jordbruksministerium skriver, i en rapport december 2000, att armén har förstört 20 000 fruktträd, och det gäller för perioden innan man systematiskt började tillämpa den brända jordens taktik såsom man gör idag. I en nyligen utgiven rapport från undersökningcentret Applied Research Institute i Jerusalem återges de riktlinjer, som Israel följer gentemot det palestinska jordbruket. 1) avspärra byar och hela distrikt 2) kapa eller bränna oliv-, banan-, grapefrukt- och kokosnötsträd etc, etc. 3) vid behov t.o.m. döda bönder och herdar ifall de arbetar ute på fälten 4) förstöra material som är behövligt för jordbruket 5) stänga fiskhamnar och drastiskt minska köttproduktionen. Resultatet är att priserna, isynnerhet på frukter och grönsaker, har rakat i höjden.

Även andra näringar i den palestinska ekonomin såsom textil, byggnads, industri och handel utsätts för sanktioner. Varuutbytet har tynat när byar och regioner avstängts från varandra. Fabriker har fått stänga när deras produkter inte kan säljas. Produktionen i Palestina står idag nästintill still.

Falleh al-Ramenee, som är chef för handel och industri i Nablus, säger att handel och industriproduktionen har minskat med 42 procent, tjänster med 30 procent och jordbruk med 6 procent. Övriga palestinska regioner har samma utveckling om inte värre, såsom i Hebron och Gaza. Exporten från Jordanien till de palestinska områdena har minskat med 70 procent.

Näringslivet kollapsar

På Västbanken och i Gaza står 714 bussar, som ägs av åttio olika företag, stilla sen ett flertal veckor. De som ännu har arbete har det allt svårare att ta sig till jobbet, för att inte tala om alla andra resor som folk behöver göra.

Avspärningen har lett till att de 200 000 palestinier som hade jobb i Israel är arbetslösa idag. Det har inte endast skapat ekonomiska problem utan framförallt sociala. Det sker arbetardemonstrationer varje dag. I februari kom det tusen och åter tusen arbetare till rådshustrappan i Gaza med endast ett krav: bröd till familjen. Hesam Barbara, en juvelerare i Gaza, berättar för en lokal tidning att det kommer allt fler kvinnor som säljer smycken och familjeklenoder.

Tillståndet för den palestinska ekonomin närmar sig en total kollaps. Palestinas ekonomi är helst avhängigt Israel. Varken i Osloavtalet eller i det ekonomiska avtalet i Paris som föregick Oslo har detta nämnts med ett ord. Och det har inte heller funnits några som helst föresatser att öka det palestinska näringslivets självständighet.

Skolor beskjuts

Hundratals skolor är stängda. Det är praktiskt omöjligt att hålla undervisningen igång. Försök som gjorts på senaste tid att öppna skolorna har inte lett till något. Otaliga skolor i zonerna B och C beskjuts av israeler.

(Osloavtalet delar rest-Palestina i en självstyrande zon A på 3 procent, en zon B på 27 procent som är ett ockuperat självstyrande område (!!?), och zon C på 70 procent som är ockuperat område. Det är här de judiska kolonisterna finns).

Exemplen är många. I Zatarah omringades en skola ett tiotal gånger och beskjöts med både tårgas och kulor. I december öppnade israeliska trupper eld mot en flickskola starx utanför Tulkarm och ett tiotal elever sårades. Detsamma hände en skola i Jenin. Resultatet är naturligtvis förödande för undervisningen, och ungdomarna och barnen utsätts för svåra psykiska påfrestningar.

Universiteten beslöt då intifadan började att hålla öppet. Men de har samma problem. Studenterna kan inte komma och flera av dem har sackat efter i studierna. Ockupationstrupperna håller studenter under särskild uppsikt. Många har arresterats eller förts bort utan någon förklaring. De studerande vid Betlehems universitet, som för det mesta kommer från södern och från Västbanken, anfölls så ofta att de beslutade att inställa sina studier.

Judisk terror

Kolonisterna gör oupphörliga angrepp på palestinerna. De flesta terroraktionerna inträffade under skörden i oktober och november. Man jagade systematiskt bönderna från fälten och de förlorade miljontals dollar i utebliven inkomst. Olivskörden drabbades hårdast. 10 000 olivträd förstördes. Det är naturligtvis ett ekonomiskt illdåd, men det är också ett öppet förakt för palestinernas kultur. Olivträdet är symbolen för det palestinska nationen.

Kolonisterna riskerar mycket sällan nån påföljd för morderna, terrorn och vandalismerna de utför. Och straffas de är det mycket lindrigt, vilket förstärker uppfattningen att det är fritt fram. Dessutom åtnjuter de 'ute på fältet' stöd från militären, som lägligt arresterar palestinier för "störande av ordningen".

Det sker daligen grova skändningar av de mänskliga rättigheterna. En av de mest utmanande besluten togs av arméstabschef Shaul Mofaz. På inrådan av kolonister beslöt han att förbjuda palestinska män att köra bil. Endast om en kvinna är med går det. Åtgärden är för att stoppa skjutningar från bil. Men det rasistiska i beslutet framträder klart om vi jämför med USA, där skjutningar från bil förekommer ofta. Ett förbud för enbart svarta män att köra bil skulle självklart uppväcka världsvida protester. Men i Israel går det bra, världspressen tigger.

Krig pågår

De israeliska myndigheterna har utnyttjat läget i de ockuperade områdena till sin fördel. Nya bosättningar byggs och man drar nya vägar. Vägen som skär Gaza i två delar har blivit ökänd. Den går igenom palestinskt område och anlades utan något godkännande från palestinerna. Och inte förvånande höggs hundratals olivträd ner.

Det pågår idag, för att tala militärspråk, ett låg-medelhögt intensivt krig mot den palestinska nationen. Kriget karakteriseras förutom av dödsskjutningar av statliga beslut, som att avspärra palestinska bosättningsområden, sätta människor i husarrest och vidmakthålla utgångsförbud. I de avspärrade områdena kan man sedan utan risk för insyn mörda och plundra. Det är den strategin staten Israel har valt för att krossa den palestinska intifadan. Men palestinerna har, hur jagade och uttröttade de än är, visat att de stärkts i sin kamp för frihet och mänskliga rättigheter.

Ahmad Jaradat

Översättning Per-Erik Wentus

Upprop från judar mot ockupationen

Till Israels regering och allmänheten.

Vi - oroliga judar från hela världen - ser med förskräckelse på de följder, som Israels militära förtryck och ekonomiska blockad, har för palestinerna.

Israel och palestinerna är inga jämställda parter i en fredsprocess. Israel är en nationsstat med en armé och en välutvecklad vapenarsenal. Palestinierna är ett fördrivet folk, som lever under staten Israels militära, politiska och ekonomiska överhöghet i ett område, som allt mer splittras upp av judiska bosättningar.

Ariel Sharons provokation vid Haram el-Sharif var kalkylerad och skedde i överensstämmelse och med stöd från Ehud Barak, och det har satt hela regionen i brand. Provokationen fick effekt eftersom tillståndet redan var explosionsartat på grund av Israels förhållning, att oupphörligen skjuta upp erkännandet av den palestinska staten.

Israels åtgärder åtnjuter legitimitet då de sägs handla i alla judars namn. Vi förkastar, som judar, anti-semitism och all slags rasism. Vi stöder palestinernas, judars och andra folks samexistens på lika villkor i regionen, och uppmanar till ett slut på Israels aggression och förtryck.

Vi fodrar att Israel ger palestinerna deras mänskliga rättigheter genom att

- omedelbart, fullständigt och villkorslöst retirera från områden som Israel tog med våld 1967 och som har varit ockuperade sen dess.
- erkänner palestiniernas rätt till nationellt självbestämmande, rätt att återvända, rätt till skadestånd och att Israel vidtar åtgärder som förverkligar detta.
- avskaffar alla diskriminerande lagar och inför rättslig likhet för judar och icke-judar.
- omfördelar resurser och igångsätter ett program för en massiv internationell hjälp för att återskapa de palestinska samhällena.

Endast med att stödja sig på detta finns det en chans till en rättvis fred i regionen.

Uppropet är undertecknat av Roland Rance (London), Lenni Brenner (New York), Noam Chomsky (Cambridge/Massachusetts), Norman G. Finkelstein (New York), Charlie van Gelderen (Cambridge/England), Tikva Honig-Parnass (Jerusalem), Moshe Machover (London), Charles Post (New York), Catherine Samary (Paris), Fritz Teppich (Berlin), Hillel H. Ticktin (Glasgow), Barry Weisleder (Toronto) och över 700 andra från Israel, USA, Kanada, Storbritannien, Frankrike och Schweiz och andra länder.

Översättning: Per-Erik Wentus

I original på <http://www.PetitionOnline.com/JvO1/petition.html>